

Г. В. Бугрій

Давидов Олександр Сергійович

ДАВИДОВ Олександр Сергійович (13(26). 12. 1912, м. Євпаторія, нині АР Крим – 19. 02. 1993, Київ) – фізик. Батько [Надії](#) та [Тетяни Давидових](#). Доктор фізико-математичних наук (1950), професор (1951). Акад. НАНУ (1964). Заслужений діяч науки УРСР (1972). Герой Соц. Праці (1982). Ленін. премія (1966), Державна премія УРСР у галузі науки і техніки (1969). Закін. Моск. університет (1939). Під час 2-ї світової війни керував лаб. заводу авіац. двигунів у м. Уфа (Башкортостан, РФ). Працював в Інституті фізики АН УРСР (Київ; з перервою): 1945–53 – старший науковий співробітник, заст. дир. з наукової роботи, 1964–66 – завідувач відділу теорії атом. ядра. 1953–56 – у Фіз.-енергет. інституті (м. Обнінськ, РФ); 1956–64 – у Моск. університеті: проф., від 1958 – завідувач кафедри електродинаміки і квант. теорії. Від 1966 – в Інституті теор. фізики АН УРСР (Київ): завідувач відділу багаточастинк. систем, 1973–88 – директор Одночасно від 1964 – професор кафедри теор. фізики Київ. університету. Автор теорії спектрів поглинання, люмінесценції, розсіювання та дисперсії світла в молекуляр. кристалах. Передбачив розщеплення невироджених молекуляр. термів у кристалах, які мають кілька молекул в елементар. комірці (давидовське розщеплення, 1948); розв'язав низку фундам. проблем ядер. фізики, фізики твердого тіла, квант. біофізики. Спільно з Г. Філіповим розробив теорію колектив. збуджених станів несферич. ядер (теорія неаксіал. ядер, 1958–60). Дослідив збуджені стани квазіодновимір. молекуляр. структур і запропонував механізм скорочення поперечно-смугастих м'язів (давидовські солітони, 1973–88), розвинув теорію надпровідності керам. сполук (1988–91). Президією НАНУ засн. премію ім. Д.

Основні праці

Теория поглощения света молекулярными кристаллами. К., 1951; Теория атомного ядра. Москва, 1958; Берлин, 1963; Квантовая механика. Москва, 1963; Теория молекулярных экситонов. Москва, 1964; Возбужденное состояние атомных ядер. Москва, 1967; Теория твердого тела. Москва, 1976; Биология и физика. К., 1978; Солитоны в квазиодномерных молекулярных системах. К., 1982.

Рекомендована література

1. Лубченко А. Ф., Овчаренко В. И., Филиппов Г. Ф. Александр Сергеевич Давыдов (К шестидесятилетию со дня рожд.) // УФН. 1972. Т. 108, вып. 4;
2. Александр Сергеевич Давыдов (К семидесятилетию со дня рожд.). К., 1982;
3. Алинин А. Его жизнь – физика: Докум. повесть. К., 1982;
4. Воспоминания об Александре Сергеевиче Давыдове. К., 2002.

Бібліографічний опис:

Давыдов Александр Сергійович / Г. В. Бугрій // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2007. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-25972>. – Останнє поновлення : 12 жовт. 2023.

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).